

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 12. juni 2026

Sag BS-56654/2025-HJR

X Ltd.
(advokat Jens Hedegaard)

mod

A, B, C og D
(advokat Mikael Marstal for alle)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Vestre Landsrets 7. afdeling den 13. juni 2025 (BS-7544/2024-VLR).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Michael Rekling, Lars Hjortnæs og Ole Hasselgaard.

Påstande

Kærende, X Ltd., har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse om sikkerhedstillelse ophæves.

Indkærede, A, B, C og D, har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse stadfæstes.

Sagsfremstilling

Den 14. februar 2020 anlagde det cypriotisk registrerede selskab X Ltd. sag mod A m.fl. med krav om erstatning relateret til salg af et dansk anpartsselskab og et fransk selskab fra A m.fl. til X.

Under behandlingen af sagen anmodede A m.fl. byretten om at pålægge X at stille sikkerhed for sagens omkostninger, jf. retsplejelovens § 321. Af byrettens beslutning af 17. november 2022 fremgår:

”Rettens bemærkninger

Sagen er anlagt af X Ltd., ..., Cypern, med selskabsnummer HE ... og er hjemmehørende på Cypern, som er medlem af EU.

Dette sagsøgende selskab har ikke under sagen skiftet adresse eller hjemsted til et land udenfor EU, hvorfor der ikke i medfør af retsplejelovens § 321, stk. 1, kan stilles krav om sikkerhedsstillelse.

Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger er rette sagsøger, er en tvist, som skal behandles under sagens realitet og vil føre til frifindelse af sagsøgte, såfremt det godtgøres, at sagsøger ikke er rette adkomsthaver til kravet i sagen, evt. afvisning, hvis sagsøger ikke var indehaver af kravet ved sagens anlæg den 14. februar 2020.

Herefter bestemmes

Sagsøger X Ltd. med selskabsnummer HE ... skal ikke stille sikkerhed for sagsomkostninger.”

Byrettens beslutning blev ikke kæret.

Ved byrettens dom af 1. februar 2024 blev A m.fl. frifundet for X' erstatningskrav.

Sagen blev anket til Vestre Landsret den 12. februar 2024. I ankesvarskrift af 15. marts 2024 påstod A m.fl. sagen afvist efter retsplejelovens § 368 a. A m.fl. tog i ankesvarskriftet forbehold for at kræve sikkerhedsstillelse for sagens omkostninger, hvis sagen ikke blev afvist.

Ved kendelse af 3. april 2024 bestemte landsretten, at ankesagen ikke skulle afvises. Landsretten fastsatte frist til den 1. maj 2024 for X for indlevering af eventuel ankereplik og frist til den 29. maj 2024 for A m.fl. for indlevering af eventuel ankeduplik. Fristen for indlevering af ankereplik blev forlænget til først den 29. maj 2024 og efterfølgende til den 19. juni 2024. Fristen for indlevering af ankeduplik blev herefter fastsat til den 7. august 2024.

I ankeduplik af 7. august 2024 anmodede A m.fl. om, at X blev pålagt at stille sikkerhed for sagens omkostninger. Landsretten imødekom anmodningen ved kendelse af 13. juni 2025, hvoraf fremgår:

”De indstævnte tog i ankesvarskriftet af 15. marts 2024 forbehold for at kræve, at X Ltd stillede sikkerhed for sagens omkostninger, hvis deres påstand om afvisning i medfør af retsplejelovens § 368 a ikke blev taget

til følge. Landsretten traf den 3. april 2024 kendelse om ikke at afvise sagen, hvorefter de indstævnte i ankeduplikken af 7. august 2024 anmodede om, at X Ltd blev pålagt at stille sikkerhed for sagens omkostninger, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1, eller dennes analogi.

Landsretten finder på den baggrund ikke grundlag for at afvise de indstævntes anmodning som for sent fremsat.

Den omstændighed, at de indstævntes tilsvarende anmodning om sikkerhed for sagsomkostningerne for byretten ikke blev taget til følge, afskærer ikke de indstævnte fra at fremsætte anmodning om sikkerhed for sagens omkostninger for landsretten.

Efter retsplejelovens § 321, stk. 1, er det et krav for at pålægge et selskab, der er appellat, at stille sikkerhed for sagens omkostninger, at selskabet ikke har hjemsted i EØS.

Appellanten, X Ltd, er et selskab registreret i Cypern, der er medlem af EØS. Imidlertid kan det – som sagen foreligger – som ubestridt lægges til grund, at selskabet er ejet af et engelsk selskab af samme navn med samme ultimative ejere, ligesom det cypriotiske selskab X Ltd har været uden aktivitet i flere år og ved det senest tilgængelige regnskab for regnskabsåret 2020 havde en betydelig negativ egenkapital. Landsretten lægger herefter til grund, at hjemstedet for det selskab, som er part i sagen, reelt er hjemstedet for moderselskabet i England. Da X Ltd herefter må anses for at have hjemsted uden for EØS, skal selskabet som udgangspunkt stille sikkerhed for sagens omkostninger, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1.

Der foreligger ikke særlige grunde, som taler imod sikkerhedsstillelse, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1, 3. pkt., og der foreligger ikke oplysninger om, at en sagsøger, der har bopæl eller hjemsted i Danmark, på traktatretligt grundlag er fritaget for at stille sikkerhed for sagsomkostninger i England, jf. retsplejelovens § 321, stk. 2.

X Ltd skal herefter stille sikkerhed for sagens omkostninger for landsretten, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1.

Sikkerheden fastsættes skønsmæssigt til 150.000 kr. svarende til det sagsomkostningsbeløb, som X Ltd blev pålagt at betale for byretten. Det bemærkes, at X Ltd for landsretten har gentaget kravet om betaling af 2.999.000 kr.

Stilles sikkerheden ikke, afvises sagen for landsretten, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1, 4. pkt.”

X anmodede Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at kære landsrettens kendelse og anmodede i den forbindelse om, at ansøgningen om kæretiladelse blev tillagt opsættende virkning. Landsretten besluttede den 30. juni 2025 ikke at tillægge X' ansøgning om kæretiladelse opsættende virkning.

Landsretten anførte i retsbog af 3. juli 2025 på X' anmodning, at landsretten kunne henholde sig til den afsagte kendelse af 13. juni 2025 og ikke havde grundlag for at omgøre afgørelsen.

Af retssagsportalen fremgår, at X ikke stillede sikkerhed inden for fristen den 4. juli 2025 fastsat i den påkærede kendelse af 13. juni 2025. Landsretten afviste derfor ankesagen ved dom af 22. august 2025, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1, 4. pkt., eller dennes analogi.

X er blevet pålagt i sagsomkostninger til A m.fl. at betale 75.000 kr. ved byrettens beslutning af 2. april 2020, 150.000 kr. ved byrettens dom af 1. februar 2024 og samlet 37.800 kr. ved landsrettens dom af 22. august 2025. Efter det oplyste har X ikke betalt disse beløb.

Til brug for behandlingen af sagen er fremlagt en udskrift af en selskabserklæring af 26. januar 2026, hvoraf fremgår, at X er ejet ligeligt af E, F og G, som alle er bosat i Monaco, og at H, også bosat i Monaco, er direktør i selskabet.

Af en udateret udskrift fra det britiske selskabsregister fremgår, at H er direktør i et britisk selskab, der ligesom det cypriotisk registrerede selskab har navnet X. Det fremgår også, at E, F og G i perioden 29. marts 2018-22. januar 2021 ejede anparter i det britiske selskab.

X har under kæresagen for Højesteret anført, at X ikke ønsker at oplyse, hvordan sagens førelse finansieres, da dette forhold er A m.fl. uvedkommende. X har desuden anført, at en mail, som A m.fl. den 12. september 2025 sendte til advokat Jens Hedegaard med anmodning om betaling af tilkendte sagsomkostninger under sagen, er videresendt til selskabets direktør, H, og befuldmægtigede Steffen Steffensen.

Parternes synspunkter

X Ltd. har anført navnlig, at selskabet har hjemsted i Cypern og derfor ikke kan pålægges at stille sikkerhed for sagens omkostninger.

At der i England er registreret et selskab med samme navn, indebærer ikke, at de to selskaber er koncernforbundne, således at X kan anses for at have hjemsted i England. Det vil stride mod forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i artikel 18 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) at fortolke retsplejelovens § 321, stk. 1, 1. pkt., udvidende, således at selskabet anses for at have hjemsted i England.

X er ejet af tre fysiske personer og ikke af et engelsk moderselskab. Disse personer ejede på et tidspunkt også anparter i det engelske selskab af samme navn, men har afstået anparterne den 22. januar 2021.

Det engelske selskab af samme navn som X er stiftet den 29. marts 2018 og således efter den 29. november 2014, hvor købsaftalen blev underskrevet. Det er derfor udelukket, at det overtagne selskab reelt er købt af det engelske selskab.

På den baggrund skulle anmodningen fra A m.fl. om sikkerhedsstillelse have været fremsat senest i svarskriftet for byretten.

A m.fl. har anført navnlig, at X registreret på Cypern er uden reel aktivitet, og at selskabet i sidste ende er ejet af et selskab af samme navn registreret i England eller i hvert fald drives fra England. X har ikke under behandlingen af sagen for landsretten bestridt denne oplysning og har under behandlingen af sagen for Højesteret ikke dokumenteret, at det engelske selskab ikke længere ejer X.

Dette bestyrkes af, at X' partsrepræsentant er ukendt, og at X' ejere – børn af X' tidligere ejer, J – var ni år på tidspunktet for overdragelsen af de omhandlede selskaber. J har i en mail, der ved en fejl blev sendt til en advokat tilknyttet advokat Mikael Marstals kontor, spurgt til status for retssagen angående X. J, som er ejer af det engelske selskab, er X' reelle partsrepræsentant, og aktiviteten vedrørende X udøves reelt i England, som dermed må anses som X' hjemsted.

Retsplejelovens § 321, stk. 1, 1. pkt., finder derfor anvendelse.

Anmodningen om sikkerhedsstillelse er fremsat rettidigt, idet A m.fl. i ankesvarskriftet, hvor A m.fl. påstod sagen afvist efter retsplejelovens § 368 a, tog forbehold for at anmode om sikkerhedsstillelse efter retsplejelovens § 321.

Det bør pålægges advokat Jens Hedegaard at hæfte solidarisk for sagens omkostninger, jf. retsplejelovens § 319.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om X Ltd. i medfør af retsplejelovens § 321, stk. 1, skal stille sikkerhed for sagsomkostninger for landsretten.

Efter retsplejelovens § 321, stk. 1, 1. pkt., skal en sagsøger, der ikke har bopæl i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), efter sagsøgtes anmodning stille sikkerhed for de sagsomkostninger, som sagsøgeren kan blive pålagt at betale til sagsøgte. Det fremgår af stk. 1, 2. pkt., at sagsøgtes anmodning skal fremsættes i svarskriftet eller i det i § 352, stk. 3, omhandlede retsmøde.

§ 321, stk. 1, er efter forarbejderne forudsat at finde tilsvarende anvendelse under anke iværksat af en udenlandsk sagsøger, jf. herved også Højesterets kendelse af 31. august 2017 (UfR 2017.3504).

X har anført, at anmodningen om sikkerhedsstillelse er fremsat for sent.

Som nævnt indebærer retsplejelovens § 321, stk. 1, 2. pkt., at anmodning om sikkerhedsstillelse skal fremsættes i (anke)svarskriftet. A m.fl. tog i deres ankesvarskrift af 15. marts 2024, der indeholdt påstand om afvisning af anken efter retsplejelovens § 368 a, forbehold for at kræve sikkerhedsstillelse for sagens omkostninger, hvis anken ikke blev afvist. Efter landsrettens afgørelse af 3. april 2024 om ikke at afvise anken anmodede A m.fl. i deres ankeduplik af 7. august 2024 om sikkerhedsstillelse med henvisning til forbeholdet herom i ankesvarskriftet. Højesteret finder herefter, at betingelsen i retsplejelovens § 321, stk. 1, 2. pkt., om, at anmodning om sikkerhedsstillelse skal fremsættes i (anke)svarskriftet, skal anses for opfyldt.

X har desuden anført, at selskabet har hjemsted i EØS, sådan at der ikke kan kræves sikkerhedsstillelse.

Det fremgår af sagen, at X er et selskab registreret i Cypern. Efter de foreliggende oplysninger har selskabet været uden aktivitet i flere år og havde ifølge det senest tilgængelige regnskab for regnskabsåret 2020 en betydelig negativ egenkapital. Selskabets direktør, H, som efter det oplyste bor i Monaco, er også direktør i et selskab af samme navn, der er registreret i England. Ifølge sagens oplysninger har X' tre ejere, E, F og G, som ligeledes bor i Monaco, tidligere ejet anparter i det engelske selskab. X har ikke ønsket at oplyse, hvem der finansierer retssagen, og har ikke fremlagt dokumentation for, at selskabets ledelse udøver sine ledelsesbeføjelser i Cypern eller i øvrigt inden for EØS.

På den baggrund finder Højesteret, at det ved stillingtagen til spørgsmålet om sikkerhedsstillelse må lægges til grund, at X ikke har hjemsted i EØS, jf. retsplejelovens § 321, stk. 1, 1. pkt.

Højesteret tager herefter den påstand om sikkerhedsstillelse, som er nedlagt af A m.fl., til følge og stadfæster landsrettens kendelse om, at X skal stille sikkerhed på 150.000 kr.

Der er ikke grundlag for at pålægge advokat Jens Hedegaard at hæfte for sagsomkostninger efter retsplejelovens § 319.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

I kæreomkostninger for Højesteret skal X Ltd. betale 2.000 kr. til A, 2.000 kr. til B, 2.500 kr. til C og 2.500 kr. til D.

Sagsomkostningsbeløbene skal betales inden 14 dage fra denne kendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.